

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžk/40/2018
Identifikačné číslo spisu: 3017200090
Dátum vydania rozhodnutia: 05.03.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3017200090.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: L., právne zastúpený: Advokátska kancelária Malata, Pružinský, Hegeduš & Partners s.r.o., Prievozská 4/B, Bratislava, proti žalovanému: Mesto Dubnica nad Váhom, Bratislavská 434/9, Dubnica nad Váhom, o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. 695/2017 zo dňa 24. januára 2017, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/23/2017-97 zo dňa 17. júla 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/23/2017-97 zo dňa 17. júla 2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne odmietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti opatrenia žalovaného č. 695/2017 zo dňa 24.01.2017 ako neprípustnú podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), keď s poukazom na ust. § 7 SSP dospel k záveru, že list žalovaného, autorizovaný primátorom Mesta Dubnica nad Váhom, označený ako „Odpoveď - zdôvodnenie,“ nie je rozhodnutím orgánu verejnej správy podľa § 3 ods. 1 písm. b/ SSP ani opatrením podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd rozhodol podľa § 170 písm. a/ SSP.

2. Krajský súd nesúhlasil s názorom žalobcu, že v liste žalovaného zo dňa 24.01.2017, č. 695/2017 je správny akt, ktorým mu žalovaný oznamuje, že nebolo vyhovené jeho žiadostiam a ktorým sú priamo dotknuté práva a právom chránené záujmy žalobcu. K uvedenému názoru krajský súd dospel na základe skutočnosti, že žalobca sa podaním zo dňa 19.12.2016 nedomáhal odpovede, či bolo alebo nebolo rozhodnuté o jeho žiadosti o poskytnutie dotácie, resp. či bola alebo nebola dotácia schválená (pridelená/poskytnutá), žalobca pracuje už s jemu skôr známou skutočnosťou, že rozhodovací proces týkajúci sa poskytovania dotácií bol finalizovaný v jeho neprospech, pričom žalobca podaním zo dňa 19.12.2016 má záujem sa dozvedieť dôvody, pre ktoré nebol so svojou žiadosťou úspešný.

3. List žalovaného, má podľa právneho názoru krajského súdu, svojím obsahom, štruktúrou, použitými výrazmi a formuláciami, jednoznačnú povahu a charakter úradnej korešpondencie, vysvetľujúcej určité právne vzťahy konštituované v minulosti, avšak nemajúci sám o sebe povahu opatrenia podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP, keďže sa priamo nedotýka práv, právom chránených záujmov či povinností žalobcu a z jeho obsahu nevyplýva, že by disponoval potenciálom zasiahnuť do sféry práv a právom chránených záujmov žalobcu. S poukazom na prezentované úvahy krajský súd žalobu odmietol ako neprípustnú, smerujúcu proti nespôsobilému predmetu súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva.

2.

4. Proti právoplatnému uzneseniu krajského súdu podal žalobca (kasačný sťažovateľ) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f/, g/, i/ a j/ SSP), domáhajúca sa jeho zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu na ďalšie konanie.

5. Žalobca v kasačnej sťažnosti namietal, že krajský súd žalobu žalobcu odmietol až po tom, ako jeho pôvodné rozhodnutie zo dňa 21.07.2017 o prerušení konania zrušil Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 10.04.2018, sp. zn. 4Sžk/25/2017. Žalobca mal za to, že postup krajského súdu je ukázkovým príkladom konania v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti v zmysle § 5 SSP a krajský súd týmto postupom porušil práva žalobcu na spravodlivý proces, kedy narušil právnu istotu žalobcu, že konaním vo veci (aj prerušením konania) neexistujú dôvody na odmietnutie žaloby. Nesprávnosť procesného postupu krajského súdu spočíva aj v tom, že súd rozhodol ex cathedra bez toho, aby nariadil vo veci samej pojednávanie, o nariadenie ktorého podaním zo dňa 15.06.2018 požiadal.

6. Žalobca uviedol, že napadnuté rozhodnutie krajský súd vydal na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď dospel k nesprávnemu záveru, že list žalovaného zo dňa 24.01.2017 nebol správnym aktom, pričom nerešpektoval záväzný právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 10.04.2018, sp. zn. 4Sžk/25/2017 (bod 4.14 odôvodnenia). Žalobca uviedol, že nemal dôvod domáhať sa od žalovaného odpovede, či bolo alebo nebolo o jeho žiadosti rozhodnuté, keďže nárok žalobcu je daný ex lege a na vyplatenie finančnej dotácie má žalobca právny nárok, ktorý nepodlieha úvahe žalovaného. Napadnuté opatrenie žalovaného preto bolo po jeho vydaní spôsobilé zasiahnuť do subjektívnych práv žalobcu a následne samotným faktickým zadržaním finančnej dotácie (jej nevyplatením) v spojitosti s nedoručením oznámenia o priznaní výšky dotácie na rok 2017 sa táto hrozba prejavila tak, že práva a právom chránené záujmy žalobcu sú opatrením preukázateľne dotknuté.

7. Podľa názoru žalobcu krajský súd rozhodol v rozpore s zásadami formálnej logiky keď konštatoval, že opatrenie žalovaného, ktorým de facto rozhodol o tom, že žalobcovi finančná dotácia vyplatená nebude, nie je opatrením v zmysle § 3 ods. 1 písm. c/ SSP. Žalobca uviedol, že žalovaný má a musí rešpektovať platný právny poriadok, ktorý žalobcovi priznáva nárok na finančnú dotáciu bez ohľadu na vôľu a právny názor (svojevôľu) žalovaného. V tejto súvislosti žalobca poukázal i na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorý v uznesení zo dňa 28.02.2018, sp. zn. 8Sžk/25/2017.

8. Žalobca mal za to, že napadnuté opatrenie žalovaného je nezákonné a nesprávne, keďže vychádza z nesprávneho právneho posúdenia žalovaným, podľa ktorého nárok žalobcu nebol do rozpočtu mesta zaradený z dôvodu, že tvorba rozpočtu mesta vychádza z platného VZN mesta č. 8/2015, v ktorom nie je SZUŠ žalobcu zahrnutá. Opakovane poukázal, že právnym dôvodom na vyplatenie finančnej dotácie nie je zaradenie nároku žalobcu do rozpočtu žalovaného, ako nesprávne vyvodil krajský súd, ale splnenie zákonných podmienok ako je riadne a včas podaná žiadosť žalobcu (zriaďovateľa školy) o dotáciu a odovzdanie informácie o počte žiakov a zaradenie SZUŠ do siete škôl. Žalobca uviedol, že list žalovaného zo dňa 24.01.2017, č. 695/2017 je správnym aktom práve z dôvodu, že ide o opatrenie žalovaného, ktorým protiprávne určil, že žalobcovi dotáciu nevyplatí a toto protiprávne opatrenie zavŕšil tým, že finančnú dotáciu skutočne žalobcovi v určenom termíne nevyplatil. Na tomto závere nič nemení ani skutočnosť, že faktickým zásahom do práv žalobcu bolo samotné nevyplatenie finančnej dotácie v riadnom termíne (do 28.01.2017), pre ktoré ale napadnuté opatrenie žalovaného (doručené žalobcovi dňa 30.01.2017) bolo podkladom.

9. Podľa názoru žalobcu krajský súd žalobcu nezákonne odmietol, čím konal v rozpore so zásadou zákazu denegatio iustitiae. Žalobca konštatoval, že ak by krajský súd dospel k správne právnemu posúdeniu veci, mal a mohol vo veci konať a rozhodnúť meritórnym rozhodnutím sám, nakoľko mal posúdiť, či zásahom žalovaného nedošlo k neoprávnenému zásahu do práv a právom chránených záujmov žalobcu. Uvedené je umocnené aj tým, že protiprávne konanie žalovaného trvá už od roku 2016, pričom žalobcovi po celý ten čas vzniká škoda, ktorá k 31.07.2018 predstavovala sumu vo výške 168.688,30 €, ktorú musí žalobca znášať na vlastné náklady, aby mohol školu prevádzkovať. Pocitu bezmocnosti žalobcu pridáva aj konanie krajského súdu, ktorý svojim nezákonným napadnutým rozhodnutím ďalej oddŕaľuje poskytnutie ochrany žalobcovi.

3.

10. Vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti žalobcu, doručenom krajskému súdu dňa 19.10.2018, žalovaný uviedol, že list, proti ktorému žaloba smeruje, nie je žiadnym rozhodnutím mesta, ani administratívnym opatrením, ide len o odpoveď na žiadosť žalobcu o zdôvodnenie žiadosti č. 480/2016 zo dňa 19.12.2016. Žalovaný sa stotožnil s uznesením krajského súdu a žiadal kasačnú sťažnosť podanú žalobcom zamietnuť.

4.

11. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ SSP, § 438 ods. 2 <. SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu (§ 11 písm. g/ SSP, § 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP a dospel k záveru, že rozhodnutie potrebné podľa § 462 ods. 1 SSP v spojení s § 440 ods. 1 písm. g/ SSP zrušiť, nakoľko v konaní rozhodol krajský súd na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

12. Z obsahu súdneho spisu krajského súdu najvyšší súd zistil, že žalobca sa žalobou doručenou Krajskému súdu v Trenčíne dňa 20.03.2017 domáhal preskúmania a zrušenia opatrenia žalovaného, označeného ako Odpoveď - zdôvodnenie zo dňa 24.01.2017, č. 695/2017 v spojení s nezaslaním oznámenia o výške dotácie na rok 2017.

13. Podľa § 2 ods. 1 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

14. Podľa § 2 ods. 2 SSP, každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

15. Podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP, sa na účely tohto zákona rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

16. Podľa § 6 ods. 1 SSP, správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

17. Podľa § 7 SSP, správne súdy nepreskúmajú

a) právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na

prokurátora a zainteresovanú verejnú, ak táto nebola na podanie riadneho oprávneho prostriedku oprávnená,

b) správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,

c) všeobecne záväzné právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,

d) súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,

e) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,

f) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,

g) rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,

h) rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

18. Podľa § 177 ods. 1 SSP správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

19. Podľa § 178 ods. 1 SSP žalobcom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník administratívneho konania bola rozhodnutím orgánu verejnej správy alebo opatrením orgánu verejnej správy ukrátená na svojich právach alebo právom chránených záujmoch.

20. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

21. Z obsahu súdneho spisu kasačný súd zistil skutkový stav, z ktorého vyplýva, že žalobca, ktorý je podľa potvrdenia Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky (ďalej len „Ministerstvo školstva SR“) č. 2015-14137/42631:2-100B zo dňa 25.08.2015 zriaďovateľom Súkromnej základnej umeleckej školy Dubnica nad Váhom, Školská č. 386 (ďalej len „SZUŠ“), ktorá je zaradená v sieti škôl a školských zariadení Ministerstva školstva SR v zmysle § 14 ods. 6 písm. a/ v spojení s § 39c ods. 6 až 8 zákona č. 596/2003 Z. z. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 596/2003 Z. z.“). Žalobca dňa 23.09.2016 doručil žalovanému v zmysle § 6 ods. 12 písm. b/ zákona č. 596/2003 Z. z. žiadosť o finančnú dotáciu na mzdy a prevádzku SZUŠ na rok 2017 pod č. 357/2016. Dňa 20.09.2016 bol žalovanému doručený Výkaz o počte žiakov základných umeleckých škôl, detí materských škôl a školských zariadení a poslucháčov jazykových škôl v územnej pôsobnosti obce pre SZUŠ podľa stavu k 15.09.2016. Vzhľadom na zistenie, že SZUŠ nebola zahrnutá do programového rozpočtu mesta Dubnica nad Váhom na rok 2017 zaslal žalobca žalovanému Žiadosť o zdôvodnenie zo dňa 19.12.2016, č. 480/2016, na základe akých ustanovení právnych predpisov a skutkových dôvodov nevyhovel žiadosti o dotáciu na rok 2017. Žalovaný v liste, označenom ako Odpoveď - zdôvodnenie zo dňa 24.01.2017, č. 695/2017, na základe žiadosti žalobcu zo dňa 19.12.2016, uviedol nasledovné stanovisko: „1. Tvorba rozpočtu vychádza z platného VZN Mesta Dubnica nad Váhom č. 8/2015 s v tomto nie je zahrnuté Vaše zariadenie ako príjemca dotácie. 2. Na Krajskom súde Trenčín je podaná žaloba Okresnej prokuratúry Trenčín. Vzhľadom k tomu, že doteraz nebolo rozhodnuté oprávnenosti, alebo neoprávnenosti Vašich nárokov, nebola SZUŠ zahrnutá do programového rozpočtu Mesta Dubnica nad Váhom“.

22. Na základe žaloby žalobcu o preskúmanie uvedeného opatrenia žalovaného (Odpoveď - zdôvodnenie zo dňa 24.01.2017, č. 695/2017) v spojení s nezaslaním oznámenia o výške dotácie na rok 2017, Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 13S/23/2017-62 zo dňa 21.06.2017 prerušil konanie podľa §

100 ods. 2 písm. a/ SSP do právoplatného skončenia konania na Najvyššom súde Slovenskej republiky o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 11.04.2017 č. k. 15Sa/8/2016-45.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 4Sžk/25/2017 zo dňa 10.04.2018 uznesenie krajského súdu o prerušení konania zrušil a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie.

24. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti žalobcu je uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/23/2017-97 zo dňa 17.07.2018, ktorým súd odmietol žalobu žalobcu podľa § 98 ods. 1 písm. g/ SSP, ako smerujúcu proti nespôsobilému predmetu súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal uznesenie krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté opatrenie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky žalovaného sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého uznesenia krajského súdu.

25. Kľúčovou otázkou v danej veci bolo najmä právne posúdenie možnosti súdneho prieskumu listu žalovaného, označeného ako Odpoveď - zdôvodnenie zo dňa 24.01.2017, č. 695/2017, ktoré krajský súd zhodne so žalovaným považovali za nepreskúmateľné v správnom súdnictve.

26. Podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takéhoto rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd.

27. Podľa čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, kto tvrdí, že bol ukrátený na svojich právach rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takého rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nemožno vylúčiť preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd podľa Listiny.

28. Správne súdnictvo je založené na generálnej klauzule vyjadrenej v čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd; Správny súdny poriadok však negatívnou enumeráciou v ustanovení § 7 SSP kvantitatívne zužuje rozsah rozhodnutí správnych orgánov podliehajúcich súdnemu prieskumu. Rozhodujúcim kritériom pre posúdenie prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutí orgánov verejnej správy je teda vždy ich spôsobilosť zasiahnuť do práv, slobôd alebo záujmov subjektov, ktorým sú určené. Súdnemu preskúmaniu podliehajú aj také správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nespĺňajú formálne náležitosti rozhodnutia, za predpokladu, že sa nimi právne záväzným spôsobom (bez možnosti nápravy prostredníctvom riadnych opravných prostriedkov) zakladajú, menia alebo rušia práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo sa ich priamo dotýkajú. Opatrenie je všeobecnou formou súdneho prieskumu zákonnosti. Zabezpečuje, aby v oblasti správneho súdnictva nedošlo k situácii denegatio iustitiae pri poskytovaní právnej ochrany.

29. Pokiaľ ide o rozhodovaciu prax najvyššieho súdu vo vzťahu k preskúmaniu oznámení, listov a iných opatrení orgánov verejnej správy, ktoré nevykazujú formálne znaky administratívneho rozhodnutia, Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 5Sžf/31/2011 z 25. augusta 2011 uviedol, že „výnimky z aplikácie ústavy <. (čl. 46 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), i keď sú ustanovené zákonom, nie je možné vykladať extenzívne, ale treba ku nim pristupovať reštriktívne“.

30. Pri posudzovaní toho, či napadnutý list žalovaného je správnym aktom vydaným orgánom verejnej správy v administratívnom konaní a podlieha súdnemu prieskumu je nevyhnutné skúmať najmä to, či svojimi účinkami smeruje ku konkrétnemu adresátovi práva a či ním sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu priamo dotknuté.

31. Z obsahu listu (odpovede) žalovaného zo dňa 24.01.2017, č. 695/2017 na žiadosť žalobcu o zdôvodnenie zo dňa 19.12.2016, č. 480/2016 vyplýva oznámenie, že tvorba rozpočtu vychádza z

platného VZN Mesta Dubnica nad Váhom č. 8/2015, v ktorom nie je zariadenie žalobcu (SZUŠ Dubnica nad Váhom, Školská č. 386) zahrnuté ako príjemca dotácie. Krajský súd v uznesení o odmietnutí žaloby došiel k záveru, že list žalovaného, svojím obsahom, štruktúrou, použitými výrazmi a formuláciami, má jednoznačnú povahu a charakter úradnej korešpondencie, vysvetľujúcej určité právne vzťahy konštituované v minulosti, avšak nemajúci sám o sebe povahu opatrenia podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP, keďže sa priamo nedotýka práv, právom chránených záujmov či povinností žalobcu a z jeho obsahu nevyplýva, že by disponoval potenciálom zasiahnuť do sféry práv a právom chránených záujmov žalobcu. S uvedeným právnym názorom krajského súdu sa kasačný súd nestotožnil.

32. Najvyšší súd má zo skutkových okolností preukázané, že v administratívnom konaní o žiadosti žalobcu (zriaďovateľa SZUŠ) o poskytnutie finančnej dotácie na mzdy a prevádzku SZUŠ na rok 2017 pod č. 357/2016 (doručenej žalovanému dňa 23.09.2016), žalovaný žalobcovi, ktorý má podľa § 6 ods. 12 písm. b/ zákona č. 596/2003 Z. z. po podaní žiadosti o dotáciu ex lege právny nárok na poskytnutie dotácie neoznámil, že jeho žiadosti nemieni vyhovieť a z akých dôvodov, z čoho možno predpokladať, že žalobca včas podanou žiadosťou o dotáciu podmienky stanovené zákonom splnil a dotácia mu bude vyplatená. Až po následnom prijatí programového rozpočtu Mesta Dubnica nad Váhom, z ktorého žalobca zistil, že SZUŠ nie je zahrnutá do rozpočtu mesta, žalovaný (na žiadosť žalobcu) listom zo dňa 24.01.2017 žalobcovi oznámil, že tvorba rozpočtu vychádza z platného VZN Mesta Dubnica nad Váhom č. 8/2015, v ktorom nie je SZUŠ ako príjemca dotácie zahrnutá. Z uvedeného vyplýva, že neposkytnutie dotácie žalobcovi žalovaný dôvodil nezahrnutím SZUŠ do VZN Mesta Dubnica nad Váhom, následkom čoho nebol zaradený nárok žalobcu do rozpočtu mesta na rok 2017.

33. Najvyšší súd v tejto súvislosti poukazuje na právny záver, ktorý prijal vo svojom skoršom rozhodnutí (uznesenie sp. zn. 4Sžk/25/2016 zo dňa 10.04.2018), v zmysle ktorého: „...financovanie súkromných základných umeleckých škôl zabezpečuje štát, a to z podielov na výnosoch daní z príjmov fyzických osôb, ktoré poukazuje obciam, na území ktorých sú tieto školy zriadené. Obce na účely rozdeľovania a poukazovania výnosu daní z príjmov na nasledujúci kalendárny rok zbierajú údaje o počte žiakov základných umeleckých škôl podľa stavu k 15. septembru začínajúceho školského roka, od ktorých sa potom odvíja výška príspevku štátu na financovanie tohto typu škôl. V závislosti od počtu žiakov obec na základe žiadosti zriaďovateľa súkromnej základnej umeleckej školy poskytuje zriaďovateľovi na nasledujúci kalendárny rok dotáciu na mzdy a prevádzku školy. Výšku finančných prostriedkov určených na mzdy a prevádzku na žiaka súkromnej základnej umeleckej školy a ďalšie podrobnosti financovania školy určuje obec všeobecne záväzným nariadením. Z uvedeného vyplýva, že zdroje financovania súkromnej základnej umeleckej školy, ktoré poskytuje obec jej zriaďovateľovi, pochádzajú zo štátom vybraných daní a sú určené práve na tento a žiaden iný účel. Zriaďovateľ, ktorý požiadal obec o dotáciu na mzdy a prevádzku súkromnej základnej umeleckej školy a odovzdal na začiatku predchádzajúceho školského roka informácie o počte žiakov, má právny nárok na poskytnutie dotácie voči obci, na území ktorej je škola zriadená. Nie je teda na uvážení obce, či dotáciu zriaďovateľovi poskytne alebo nie. Nemôže ani klásť zriaďovateľovi podmienky poskytnutia dotácie, ktoré nie sú stanovené zákonom. Obec má podľa zákona oprávnenie i povinnosť vykonávať finančnú kontrolu na úseku hospodárenia s finančnými prostriedkami pridelenými súkromnej základnej umeleckej škole a kontrolovať efektívnosť a účelnosť ich využitia, a to právnymi nástrojmi, ktoré jej vyplývajú zo zákona č. 502/2001 Z. z. o finančnej kontrole a vnútornom audite“.

34. Na základe uvedeného kasačný súd konštatuje, že v liste žalovaného (Odpoveď - zdôvodnenie zo dňa 24.01.2017, č. 695/2017), ktorým žalobcovi oznámil, že pri tvorbe rozpočtu vychádzal z platného VZN Mesta Dubnica nad Váhom č. 8/2015, v ktorom nie je SZUŠ zahrnutá ako príjemca dotácie, žalovaný v podstate deklaroval, že žalobcu nepovažuje za oprávneného príjemcu dotácie a nárok žalobcu na vyplatenie dotácie do rozpočtu mesta nezaradil, čím mohli byť priamo dotknuté subjektívne práva a právom chránené záujmy žalobcu, preto ho považuje za správny akt vydaný v administratívnom konaní o žiadosti žalobcu o poskytnutie dotácie v zmysle zákona č. 596/2003 Z. z.

35. Kasačný súd tak došiel k záveru, že list žalovaného možno považovať za opatrenie orgánu verejnej správy podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP, ktoré podľa svojho obsahu nespadá do kategórie rozhodnutí a

opatrení nepodliehajúcich súdnemu prieskumu v správnom súdnictve podľa § 7 SSP, nakoľko bolo spôsobilé, napriek svojej neformálnej povahe, zasiahnuť do subjektívnych majetkových práv žalobcu a právom chráneného záujmu žalobcu na zákonomnom postupe orgánu verejnej správy pri aplikácii zákona č. 596/2003 Z. z.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky, zistiac dôvodnosť kasačnej sťažnosti žalobcu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP, zrušil napadnutý rozsudok podľa § 462 ods. 1 SSP a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie bez toho, aby sa zaoberal meritom veci.

37. V ďalšom konaní bude úlohou krajského súdu prejednať vec v medziach podanej žaloby, s nariadením pojednávania v zmysle žiadosti žalobcu zo dňa 18.06.2018, dôsledne sa vysporiadať so všetkými námietkami účastníkov, predovšetkým posúdiť splnenie podmienok pre vznik nároku zriaďovateľa SZUŠ na dotáciu na mzdy a prevádzku školy a podmienok pre jej poskytnutie v zmysle § 6 ods. 12 zákona č. 596/2003 Z. z., vzhľadom na obsah opatrenia žalovaného, podľa ktorého nebol nárok žalobcu na vyplatenie dotácie zaradený do rozpočtu mesta na rok 2017 z dôvodu nezahrnutia SZUŠ vo VZN Mesta Dubnica nad Váhom č. 8/2015, vrátane námietok uplatnených v kasačnej sťažnosti, znova rozhodnúť o žalobe a svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodniť v zmysle § 39 ods. 2 SSP.

38. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

39. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok n i e j e prípustný.